

Література

1. Гарасим П.М. Наскрізнi блоки кореспонденції рахунків бухгалтерського обліку / Гарасим П.М., Бруханський Р.Ф., Хомин П.Я. // Тернопіль, Астон. – 2003. – 368 с.
2. Первинний та аналітичний облік на підприємстві // навчальний посібник / П.М. Гарасим, Г.П. Журавель, Р.Ф. Бруханський, П.Я. Хомин. – Тернопіль. – 2005. – 464 с.
3. Рудницький В.С., Бруханський Р.Ф., Хомин П.Я. Судово-бухгалтерська експертиза економічних правопорушень. Навчальний посібник. – К.: ВД „Професіонал”, 2004. – 304 с.
4. Пуцентейло П.Р. Обліково-аналітичне забезпечення діяльності підприємства / П.Р. Пуцентейло // Інноваційна економіка. – 2015. – № 3 (58). – С. 228–233.

Дмитро Дембасюк

ВСП «Рівненський коледж НУБіП України»

АНАТОМІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У МІЖКРИЗОВОМУ ПРОСТОРІ

За останні п'ять років Україна вдруге намагається подолати кризовий шок. Спільність розгортання кризових процесів в Україні у 2008-2009 рр. і 2013-2014 рр. вказує на те, що результати і наслідки двох кризових процесів, імовірно, також можуть виявитися близькими.

Нинішнє економічне падіння відбувається не стільки як наслідок короткострокового політико-економічного шоку та російської агресії, скільки є результатом слабкої економічної політики влади попередніми роками [1].

В Україні інвестиційні втрати 2008-2009 рр. суттєво погіршили готовність світових інвесторів до входження в країну, а недолуга інвестиційна політика 2010-2013рр. по суті відвернула (вітчизняних і міжнародних) інвесторів від вітчизняної економіки, наслідком чого стало подальше вимивання інвестиційного потенціалу [2].

В сьогоденних реаліях України посилення інвестиційного сприяння є одним з найактуальніших завдань економічної політики держави. Донині основні інвестиційні ресурси українські підприємства отримують з власних джерел, власних нагромаджень. Слабка економічна динаміка і високі фінансові та валютні ризики призводять до погіршення фінансових результатів діяльності підприємств, а з тим – своєю чергою – до подальшого зниження економічної активності загалом [3].

Поширення кризових процесів в Україні невід'ємною складовою, як у 2008-2009рр., так і 2013-2014 рр., мало значне знецінення вартості національної валюти, на обмеження та призупинення яких НБУ був вимушений запроваджувати різноманітні заходи, насамперед валютні інтервенції, спрямовані на «заспокоєння» ринків, що призводило до значної втрати валютних резервів країни.

Зауважимо, що у випадку тривалого тиску на національну валюту постійні інтервенції центрального банку фактично призводять лише до втрати резервів без належного впливу на валютний курс. Для зменшення тиску поряд з інтервенціями потрібне впровадження адекватних інструментів фінансового зміцнення (зокрема, політики процентної ставки, форвардних операцій, недопущення «нескінченного» і непрозорого рефінансування тощо) – і така політика повинна бути зрозумілою і прозорою, чого, на жаль, в Україні немає [1].

Шоківі валютні обвали поглиблювали дисбаланси на споживчих та інвестиційних ринках, а з тим – у населення та бізнесу не відновлювалася довіра до центрального банку країни та його спроможності проводити зважену валютну політику. Тому негативні валютні очікування залишаються високими, і на сьогодні саме стійкі девальваційні тенденції та значні курсові коливання мають помітний негативний вплив на макроекономічну динаміку загалом.

Тривалий час Україна утримує негативне сальдо зовнішньої торгівлі, насамперед, внаслідок низько конкурентного експорту та високого сировинного та енергетичного імпорту. Тому, лише за умови суттєвого підвищення у виробництві конкурентних товарів з високою доданою вартістю, Україна спроможна як покращити зовнішньоторговельні позиції, так і суттєво знизити ризики девальваційних шоків [3].

Поряд з цим в Україні започаткувався цікава тенденція – в посткризовий період в Україну послідовно зростають грошові перекази громадян-українців з-за кордону, обсяги яких у 2012-2013 рр. суттєво перевищили обсяги припливу ПІІ. На жаль, з середини 2014 р. НБУ запровадив низку заходів примусової конвертації валютних переказів у гривневі еквіваленти, що може повністю зруйнувати потоки валютних переказних коштів [1].

За умов збереження високих девальваційних ризиків національна банківська система продовжуватиме втрачати кошти населення; своєю чергою, населення не зможе розраховувати на банківську підтримку. Це й надалі підтримуватиме девальваційну хвилю і вимиватиме заощадження населення з банківської системи, посилюючи кризові явища.

Зовнішньоекономічні складнощі посилюються тим, що в Україні останніми роками стрімко зростає зовнішній борг – як державний, так і приватний – структура якого дедалі більше ставала ризиковою. Так, сьогодні короткостроковий борг в 3-4 рази перевищує рівень валютних резервів країни, а відтак, є чинником стійкого зростаючого попиту на іноземну валюту, що додатково посилює девальваційний тиск на національну валюту [2].

Розгортання кризових проявів мало беззаперечний негативний вплив на добробут. Зокрема, фактично відбувалася «консервація» рівня реальних зарплат, хоча номінальні й могли певним чином зростати.

Література

1. Василь Юрчишин. Україна: від кризи до кризи. [Електронний ресурс] // Центр Разумкова:[сайт]. – Режим доступу: http://www.razumkov.org.ua/upload/1410787033_file.pdf.

2. Національні рахунки. [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України: [сайт]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

3. Ризики посткризового розвитку фінансового сектору України: джерела, оцінки, інструменти стабілізації. [Електронний ресурс] // НІСД: [сайт]. – Режим доступу: www.niss.gov.ua.

Довлетхан Диливерханов
*Харьковский национальный технический университет
сельского хозяйства имени Петра Василенка*

ОСОБЕННОСТИ ТОЛКОВАНИЯ СУЩНОСТЬ КАТЕГОРИИ «РЫНОЧНАЯ ИНФРАСТРУКТУРА»

Инфраструктура – это обязательный компонент любой целостной экономической системы и подсистемы. Она представляет собой составную часть общего устройства экономической или политэкономической жизни, носящую подчиненный вспомогательный характер и обеспечивающую нормальную хозяйственную деятельность экономики или политической системы в целом.

На сегодняшний день трудно представить человека, который ничего не слышал бы об инфраструктуре рынка. Однако даже, невзирая на такое широкое использование данной категории, ученые, до сих пор так и не пришли, к